

Bayer Zsolt: Két tanmese – ezekr?!

2025 április 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Törhetjük a fejünket, mit is keresünk valójában ezek között a gazemberek között.

Első tanmese:

Szerdán 10 óra 35 perckor elolvastam egy cikket a 444-en – mindennap minden portált végigolvasok, ezt előbb-utóbb be is kell fejeznem, mert árt az egészségnek –, és 10 óra 40 perckor elmentettem az ominózus cikket, azzal a megjegyzéssel, miszerint „ezt megírni, szombati nagypubli!”.

A 10 óra 40 perckor elmentett 444-es cikk linkje ez volna, tessék figyelmesen elolvasni az link URL-jét:

<https://444.hu/2025/04/02/egy-nemetorszagi-fohadiszzallasrol-iranyitotta-amerika-a-proxihaborujat-ukrajnaban>

Ez volt az eredeti cikk címe: *Egy németországi fohadiszzállásról irányította Amerika a proxihaborúját Ukrajnában*

Ugye milyen izgalmas?

Aztán délután, mindenféle elintéznivalók elintézése után ismét leültem a gép mellé, hogy nekilássak a munkának. Meg is nyitottam hamar a 10 óra 40 perckor elmentett 444-es cikket, és ezt kaptam:

A legsikeresebb ukrán m?veletekhez konkrét amerikai támogatás kellett – óriás anyagban tárja fel a New York Times az USA szerepét a háborúban

Na most mondd meg, hát hogy megváltozott ez a mese!

Láttam is magam előtt, ahogy Uj Péter – a régi – megébred délel?tt az el?z? esti, kés? éjszakába hajló fitneszb?l, és elolvassa, mi jelent meg a saját lapjában, S. Gy. elkövet? üzen?füzetében. Azonnal magához rendelte a cikk szer?jét, Kolozsi Ádámkát, aki megszeppelve állt a sz?nyeg szélén, és érezte, tudta, mi fog következni.

És az következett.

Irgalmatlanul leüvöltötte a fejét Uj Pé. – a régi –, s üvöltés közben szóba került az is, hogy nem elég [Trump](#), a USAID vége, Pressman elvtárs eltakarodása az anyja keservébe, már csak az hiányzik, hogy az ilyen címek miatt S. Gy. elkövet? is elálljon a támogatástól.

Kolozsi Ádámká pedig szipogva eltakarodott a f?nök szeme el?l, visszasietett a redakcióba – ahol Szily, még a tegnapi cucctól vigyorogva szintén lesz...rta, de csak úgy nevetgélve, barátilag –, és akkor Kolozsi áthangszerelte a címet, a harsonára írt f?motívumból szelíd hárfázás lett.

És hogy mi van a cikkben? Összefoglalása egy New York Timesban megjelent cikknek.

Külön érdekesség, hogy err?l a New York Times-cikkr?l nagy-nagy hallgatás van függetlenobjektívénál, és ezt a nagy-nagy lapítást észrevette Ceglédi Zoltán nem kormánypárti és mégsem teljesen hülye humorista, publicista is (lásd még: Hont A.), aki ezt írta:

„Szerintem helyesen teszi az ellenzéki sajtótermékek és az ellenzéki szakért?k zöme, hogy elhallgatják a közönségük el?l a New York Times részletes oknyomozó anyagát, amely szerint az elméletileg az ukrán hadsereg által az oroszokra kil?tt amerikai rakétákat valójában amerikai katonák irányították egy németországi bázisról. Ennek közlése egyfel?l egy nagyon veszélyes tendenciát indíthatna el, hogy a h?h?, h?h? alusityakosok esetleg másban is közelebb jártak az igazsághoz, például mégsem teljesen volt fitt a világnagypapa, Joe Biden, pedig igenis kicsattant. Másfel?l meg az ilyen megírogatás érdemben veszélyeztetné Orbán Viktor leváltásának esélyét, és ha a Fidesz marad, akkor sose lesz itt sajtószabadság és tort ül majd a dezinformáció és hírhamisítás és elhallgatás. Tényleg reménykelt?, hogy ilyenkor ilyen egységesen ugrik át s tova a szeme ezen a veszélyes híren az összes ellenzéki portál összes szerkeszt?jének az összes szeme; szépen összezárva óvják meg az ellenzéki olvasót a kényelmetlen kérdésekt?l.”

Remélem, nem kell megmagyaráznom a szelíd iróniát, elég annyit mondanom: telitalálat! S hogy mennyire az, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy ezt követ?en meg is jelent a 444 cikke, csak hát els?re nagyon rossz címmel.

De most már tényleg itt az ideje megnézni, mit is ír a New York Times – ami amúgy odaát éppen úgy S. Gy. elkövet? és az összes woke- meg LMBTQ-idióta üzen?füzete, mint idehaza a 444.

Ezt írja a New York Times, és általa a 444:

Az oroszok elleni ukrán támadásokat közvetlenül egy németországi amerikai támaszpontból irányították, onnan adták ki az ukrán csapatoknak a lehetséges támadási célpontokat és a pontos koordinátákat is, az amerikai katonai tanácsadók pedig Kijevben és a front közelében is ott vannak fizikailag is – derül ki a New York Times gigantikus oknyomozó anyagából, ami nagyon sok mindent megerősít az orosz–ukrán háború és főleg az amerikai részvétel kapcsán abból, amiről idáig nagyjából csak félinformációk és különféle értelmezések álltak rendelkezésre.

Nagyon aktív és nagyon mély amerikai bevonódás a stratégiai tervezéstől a konkrét célkijelölésig, egy csomó súlyos feszültség az amerikai–ukrán viszonyban a háttérben, személyes vetélkedések és Zelenszkij elnök politikai belenyúlásai a katonai döntésekbe:

Adam Entous egyéves munkája alatt több mint 300 interjút készített, és minden eddiginél átfogóbb képet ad a háború nem nyilvános történetéről.

Néhány pont előljáróban:

A legsikeresebb ukrán műveletek többségét a Moszkva cirkáló elsüllyesztésétől a hatalmas toropeci orosz hadiraktár felrobbantásáig konkrét amerikai támogatással valósították meg, a HIMARS-ok kilövése is mindig amerikai háttérrel történt. »A nyugatiak részei voltak a gyilkossági láncnak.« A támadásokat a CIA és az amerikai hírszerzés Wiesbadenben, az amerikai támaszpontból koordinálta a Task Force Dragon művelet keretében. Az amerikaiak egy ponton 50 százalékos valószínűséget adtak annak, hogy az oroszok nukleáris fegyvert vetnek be. A 2023-as ukrán ellentámadás kudarcát az amerikaiak részben az ukrán vezérkaron belüli személyi konfliktusoknak tudták be. A kurszki betöréstől a CIA is próbálta lebeszélni az ukránokat, ez nagy törés volt Washington és Kijev között. Milley amerikai vezérkari főnök végig szkeptikus volt az ukrán esélyekkel kapcsolatban, még 2022 végén érezte a legjobbnak a lehetőséget egy kedvezőbb megállapodásra, de akkor még a republikánusok is lehurrogták. (...)

Mostani írása, amelyhez az egyéves nyomozása alatt vagy 300 amerikai és ukrán katonai és nemzetbiztonsági vezetőt és politikusot interjúolt meg (többségük csak név nélkül nyilatkozott), elsősorban azt erősíti meg, hogy teljes joggal lehet az orosz–ukrán háborút amerikai szempontból proxyháborúnak tekinteni.

»A Biden-kormányzat újra meg újra olyan titkos műveleteket hagyott jóvá, amiket korábban megtiltott. Amerikai katonai tanácsadókat küldtek Kijevbe, majd később még közelebb a harcokhoz. Wiesbadenben katonai és CIA-tisztek segítettek a tervezést, és támogatták az ukrán támadásokat az Oroszország által annektált Krímben. Végül, a katonaság és a CIA zöld utat kapott, hogy lehetővé tegye a pontos csapásokat mélyen Oroszország területén is«

– írja a szerző, és a következtetése:

»Bizonyos tekintetben Ukrajna egy újabb visszavágó volt az Egyesült Államok és Oroszország közötti proxyháborúk sorában – Vietnám a hatvanas, Afganisztán a nyolcvanas években, három évtizeddel később pedig Szíria után.«

Ezt sincs kedvem megmagyarázni, ugyanis minden benne van. Mindössze két mondatot emelek ki – ezeket:

- 1.: „(...) teljes joggal lehet az orosz–ukrán háborút amerikai szempontból proxyháborúnak tekinteni.”
- 2.: „(...) az amerikai katonai tanácsadók pedig Kijevben és a front közelében is ott vannak fizikailag is – derül ki a New York Times gigantikus oknyomozó anyagából, ami nagyon sok mindent megerősít az orosz–ukrán háború, és főleg az amerikai részvétel kapcsán abból, amiről idáig nagyjából csak félinformációk és különféle értelmezések álltak rendelkezésre.”

A második mondathoz egyetlen megjegyzés illik, de az hibátlanul: „Egy lósz...rt, mama!”

Éppen három éve mondogatjuk mi itt, hogy ez az egész nem más, mint az Egyesült Államok proxyháborúja Oroszország ellen, amelyet ukránok vére árán vív, és mindig megkaptuk, hogy összeesküvés-elméleteket gyártunk és Putyin pincsijei vagyunk. Most meg leírják ezek a nyomorult gazemberek, de úgy, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, és kik találták volna ki.

Egy kérdés marad: S. Gy. elkövető üzenőfüzetei miért írják most le azt, amit három évig tagadtak? Erre egy logikus

magyarázat van: azért, mert abban reménykednek, az oroszok annyira felháborodnak, hogy visszacsinálják a béketárgyalásokat és nem állnak szóba Trump elnökkel (sem).

Szerintem nem így lesz. Ámen...

Második tanmese:

A száj- és körömfájás miatt beszállt a védekezésbe a hadsereg is. Ezenkívül fertőtlenítőállomásokot helyeztek el az M1 autópálya összes felhajtójánál Hegyeshalom és Bony között, valamint a határátkelőknél, egészen Esztergomig. Ezenkívül minden érintett gazdálkodó segítséget kap az államtól.

Mindezek után elállt a Petike meg a fikapárt, és a következőket követeli:

- a hadsereg is vegyen részt a védekezésben;
- helyezzenek el fertőtlenítőkapukat az M1 autópálya felhajtóin;
- helyezzenek el fertőtlenítőállomásokot a határátkelőknél;
- segítsék az érintett gazdálkodókat.

Emlékeznek még Karinthy remekművére, a Tanár úr kéremre? Abból is A rossz tanuló felel című részre? Nagyon remélem, hogy igen, de azért a biztonság kedvéért ideidézem:

A rossz tanuló nagy lélegzetet vesz.

– A másodfokú egyenlet az elsőfokú egyenletből származik oly módon, hogy az egész egyenletet megszorozzuk...

És most beszél. Valamit beszél. A második mondatnál arra számított, hogy félbeszakítják – lopva néz a tanár felé. De az mozdulatlan arccal néz, se azt nem mondja, hogy jó, se azt, hogy rossz. Nem szól. Pedig a rossz tanuló nagyon jól tudja, hogy nem lehet az jó, amit ő beszél. Hát akkor miért nem szól a tanár? Ez rettenetes. A hangja reszketni kezd. Egyszerre látja, hogy a tanár felemeli a noteszt. Erre elsápad, és szédítő gyorsasággal kezdi:

– A másodfokú egyenlet úgy származik az elsőből, hogy végig... Tanár úr kérem, én készültem.

– Polgár Ernő – mondja hangosan a tanár.

Mi ez?

Már egy másikat hívtak ki? Ővele végeztek? Mi ez? Álmodik?

– A másodfokú egyenlet... – kezdi újra, fenyegetően.

Polgár Ernő fürgén kijön, és a tábla másik végén már veszi a másik krétát.

– A másodfokú... Tanár úr kérem, én készültem.

Senki sem felel. És most ott áll, egyedül a tömegben, mint egy szigeten. De még nem megy helyre. Neki nem mondták, hogy menjen helyre – odvas és züllött, kitaszított szívvel áll ott –, neki nem mondták, nem mondták. Ő még felel. Most végigmenjen, újra, a padosok közt? Nem, inkább áll, hülyén: keze dadogva babrál a táblán, a félbemaradt egyenlet roncsai közt, mint a lezuhant pilóta, a motor megpattant hengerei fölött. A másik fiú közben már felel is. Valami párhuzamos vonalakról beszél – ez is olyan idegen és furcsa... mint minden... amivel itt évek óta foglalkoznak körülötte... foglalkoznak vidáman és ruganyosan és hangosan... és amiből ő soha nem fogott fel semmit... néhány mondatot jegyzett meg eddig, s azokon úszott...

És így áll most, még áll, reménykedik, udvariasan figyel, amit a másik beszél... néha helytelenül bólint, legalább ezzel jelzi, hogy ő készült, ő tud... néha bátorítatlanul meg is szólal, abban az illúzióban ringatja magát, hogy őt kérdezték, de csak halkan, hogy ne küldjék helyre... aztán szerényen elhallgat és figyel... elrehabilitál, részt vesz a felelésben, odaadja a krétát, buzgólkodik a felelő körül, még sűg is neki, hangosan, nem azért, hogy segítsen, de hogy a tanár lássa, hogy ő sűg, tehát ő tud... Egyszóval: nem adja meg magát.

Ebb?l is látszik: nincs új a nap alatt.

Íme, a Petike. Egy szatyor... egy szatyor rossz tanuló. Majd belepusztulok ebbe a finomkodásba...

Ui.: Egy ajándék tanmese a jó tanulóknak:

„A Pride és az EP-képvisel?k vagyonnyilatkozati kötelezettsége miatt támadták Magyarországot az EP-ben”

Már a cím is olyan, hogy az elaggott birkák kardot rántanak. És akkor röviden: Ugyanez az Európai Unió (színes kis pöcegödör az elmeegógyintézet hátsó udvarán) nemrég azzal kezdett b...szogatni bennünket, hogy a magyar képvisel?k vagyonnyilatkozata nem elég szigorú. Rendben, mondtuk mi, és válaszul szóról szóra lefordítottuk az európai parlamenti képvisel?kre vonatkozó vagyonnyilatkozati rendelkezéseket. Erre azt mondták, hogy ez nem jó, nem elég, rosszabb, mint a régi volt...

Ezek – ezek...

Kell még valamit mondanom, Ildikó?

Igen, kell.

A szerdai vitán felszólalt Ilaria Salis, retkes, rohadék, gyilkos antifa-kommunista gazember, aki Magyarországon tettevéstársaival embereket vert félholtra. Szerinte „(...) Magyarország korrup, a kormány »szabadsággylkos«, és ráadásul még Izrael háborúját is támogatja.”

Azt hiszem, itt be is fejezhetjük. És törhetjük a fejünket, mit is keresünk valójában ezek között az idióta gazemberek között...

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló